

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 8. prosinca 2022.
(OR. en)

15843/22

Međuinstitucijski predmet:
2022/0410(NLE)

FISC 260
ECOFIN 1304

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	8. prosinca 2022.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2022) 704 final
Predmet:	Prijedlog PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2022) 704 final.

Priloženo: COM(2022) 704 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 8.12.2022.
COM(2022) 704 final

2022/0410 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu, zajedno s Prijedlogom direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba¹ i Prijedlogom uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu dogovora o administrativnoj suradnji u području PDV-a potrebnih za digitalno doba². Kontekst ove inicijative detaljno je utvrđen u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ³.

U ovom obrazloženju opisane su potrebne izmjene Provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a.

Ovaj paket ima tri glavna cilja:

- (1) modernizacija **obveza izvješćivanja o PDV-u**⁴ uvođenjem zahtjeva za digitalno izvješćivanje, čime će se standardizirati podaci koje porezni obveznici trebaju dostaviti o svakoj transakciji poreznim tijelima u elektroničkom obliku. Istodobno će se uvesti obveza elektroničkog izdavanja računa za prekogranične transakcije;
- (2) suočavanje s izazovima **ekonomije platformi**⁵ ažuriranjem pravila o PDV-u primjenjivih na ekonomiju platformi kako bi se postigao jednaki tretman, pojašnjenjem pravila o mjestu isporuke primjenjivih na te transakcije i jačanjem uloge platformi u naplati PDV-a kad se njima omogućuje pružanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika; i
- (3) izbjegavanje potrebe za višestrukim **upisima u registar obveznika PDV-a** u EU-u i poboljšanje funkcioniranja alata za prijavu i plaćanje PDV-a na prodaju robe na daljinu⁶ uvođenjem jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a, točnije, poboljšanje i proširenje postojećeg sustava „sve na jednom mjestu”/sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz i prijenosa porezne obveze kako bi se smanjio broj slučajeva u kojima se porezni obveznik mora upisati u registar obveznika PDV-a u drugoj državi članici.

Za elemente paketa potrebne su provedbene mjere, posebno one koje se odnose na obračun PDV-a u ekonomiji platformi i jedinstveni upis u registar obveznika PDV-a. Njima će se osigurati da se ključni elementi jednako primjenjuju u svim državama članicama, čime se postiže pravna sigurnost za poduzeća i porezne uprave.

¹ Molimo navesti upućivanje kad bude dostupno.

² Molimo navesti upućivanje kad bude dostupno.

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Obveze izvješćivanja o PDV-u odnose se na obvezu poduzeća upisanih u registar obveznika PDV-a da podnose redovite prijave svojih transakcija poreznom tijelu kako bi se omogućilo praćenje naplate PDV-a.

⁵ U tom smislu pojam „ekonomija platformi” odnosi se na pružanje usluga putem platforme.

⁶ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Dosljednost paketa u cjelini detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Inicijativa za PDV u digitalnom dobu provodi se zajedno s drugim inicijativama Komisije koje se odnose na digitalno gospodarstvo, kao što su Akt o digitalnim uslugama⁷, nedavni Prijedlog direktive za poboljšanje uvjeta rada putem platformi⁸ i aktualni rad u području kratkoročnog iznajmljivanja smještaja⁹. Tim se inicijativama općenito traži da platforme budu transparentnije prema svojim korisnicima (npr. pružatelji usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili radnici putem platformi), među ostalim pružanjem relevantnih informacija, i olakšava korisnicima njihovih usluga da se usklade s relevantnim regulatornim zahtjevima.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 397. Direktive o PDV-u. U tom je članku predviđeno da Vijeće jednoglasno i na prijedlog Komisije donosi mjere potrebne za provedbu te direktive.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Supsidijarnost paketa u cjelini detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

Ovaj Prijedlog ide u prilog tome u smislu da se njime predviđaju mjere kojima se osigurava učinkovita provedba Direktive o PDV-u.

- **Proporcionalnost**

Ovaj je Prijedlog dio paketa zakonodavstva o inicijativi za PDV u digitalnom dobu. Proporcionalnost paketa detaljno je utvrđena u obrazloženju Prijedloga direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ.

Ovaj Prijedlog ide u prilog tome u smislu da se njime predviđaju mjere kojima se osigurava učinkovita provedba Direktive o PDV-u.

- **Odabir instrumenta**

Za izmjenju Uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 potrebna je uredba Vijeća.

⁷ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Tekst značajan za EGP).

⁸ Očekuje se da će se Prijedlogom direktive postići pravna sigurnost radnog statusa ljudi koji rade putem digitalnih platformi, poboljšati njihovi radni uvjeti (među ostalim za samozaposlene osobe koje podliježu algoritamskom upravljanju) te povećati transparentnost i sljedivost rada na platformama, među ostalim u prekograničnim situacijama.

⁹ Vidjeti prilog za opise relevantnih postojećih i tekućih inicijativa.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Sažetak *ex-post* evaluacija i provjera primjerenosti postojećeg zakonodavstva naveden je u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Savjetovanja s dionicima**

Opširne informacije o savjetovanjima s dionicima navedene su u obrazloženju prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija se za potrebe studije „PDV u digitalnom dobu” (koja je provedena u razdoblju od listopada 2020. do siječnja 2022.) oslonila na analizu koju je provelo društvo Economisti Associati S.r.l.¹⁰ Konačno izvješće podneseno je 1. travnja 2022., a studija je objavljena na internetskoj stranici Komisije.

Ciljevi studije bili su:

- (1) evaluacija trenutačne situacije s obzirom na zahtjeve za digitalno izvješćivanje, obračun PDV-a u ekonomiji platformi, slučajeve u okviru kojih se i dalje zahtijeva upis u registar obveznika PDV-a u državi članici u kojoj trgovac nema poslovni nastan i sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz;
- (2) procjena učinaka niza mogućih inicijativa politika u tim područjima.

- **Procjena učinka**

Odbor za nadzor regulative razmotrio je procjenu učinka za prijedlog 22. lipnja 2022. Odbor je dao pozitivno mišljenje o prijedlogu, uz preporuke koje su uzete u obzir. Mišljenje i preporuke Odbora uključeni su u [Prilog 1. Radnom dokumentu službi za procjenu učinka koja prati ovaj Prijedlog. Sažetak se nalazi na sljedećoj stranici: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age_hr.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Detaljna analiza primjerenosti i pojednostavnjenja propisa navedena je u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Temeljna prava**

Nije primjenjivo.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Učinci na proračun predstavljeni su u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

¹⁰ PDV u digitalnom dobu. Konačno izvješće (svezak I.–III.). Posebni ugovor br. 7 o provedbi okvirnog ugovora br. TAXUD/2019/CC/150.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Ti su elementi predstavljeni u obrazloženju popratnog prijedloga za izmjenu Direktive o PDV-u.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Nije primjenjivo.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Definicija pojma „omogućuje” navedena je kako bi se osigurao određeni stupanj pravne sigurnosti povezan s područjem primjene sustava pretpostavljenog dobavljača.

Kako bi sustav pretpostavljenog dobavljača za prijevoz putnika i kratkoročno iznajmljivanje smještaja učinkovito funkcionirao, potrebno je razjasniti kako platforma može utvrditi primjenjuje li se sustav pretpostavljenog dobavljača, a to je slučaj kad osnovni dobavljač platformi ne dostavi broj za PDV.

Osim toga, propisano je da u okolnostima u kojima osnovni dobavljač posjeduje identifikacijski broj za PDV, ali ne zaračunava PDV (na primjer, zato što upotrebljava posebni program za mala poduzeća u državi članici u okviru kojeg se izdaje identifikacijski broj za PDV za takva poduzeća), tada taj dobavljač ne bi trebao dostaviti platformi identifikacijski broj za PDV.

Nadalje, pojašnjava se da se platforma ne bi trebala smatrati odgovornom ako su informacije koje je dostavio osnovni dobavljač nepotpune ili pogrešne te da platforma može kupca koji prima osnovnu isporuku smatrati osobom koja nije porezni obveznik ako ne dostavi broj za PDV.

Paket o PDV-u u e-trgovini počeo se primjenjivati 1. srpnja 2021. Od tog datuma porezni obveznici koji prodaju robu na daljinu unutar EU-a ili prodaju na daljinu robu uvezenu u EU mogu se odlučiti za upotrebu sustava „sve na jednom mjestu” ili sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz. Umjesto toga, i dalje se mogu identificirati kao obveznici PDV-a u državi članici dolaska robe ili uvoziti robu prema standardnim pravilima o uvozu i platiti PDV na granici.

Nakon prve godine primjene utvrđena su neka pitanja koja je trebalo dodatno pojasniti te se ona navode u prijedlogu za izmjenu Direktive o PDV-u. Dodatne pojedinosti o tome navode se u ovom Prijedlogu.

U okviru Eurofisca stručnjaci za borbu protiv prijevara naveli su da se suočavaju s ozbiljnim izazovima u otkrivanju rizika neplaćanja PDV-a i pravodobnoj kontroli usklađenosti poduzeća. To je zbog nedostatka detaljnih podataka kad se informacije čuvaju na platformi koja djeluje kao pretpostavljeni dobavljač i prenose putem nje jer prenesene informacije sadržavaju zbirne informacije o svim osnovnim prodavateljima koji upotrebljavaju platformu.

Usto, pri usklađivanju informacija o isporuci i s njom povezanim plaćanjem na temelju podataka dostupnih u CESOP-u (podaci o plaćanju odnose se na pojedine primatelje plaćanja = prodavatelje) porezna tijela trebaju znati koji će porezni obveznici stvarno primiti plaćanje. To je naročito otežano kad se primjenjuju pravila o pretpostavljenom dobavljaču.

Zbog oba prethodno navedena razloga potrebno je prenijeti identifikacijske podatke o osnovnom dobavljaču s platformi poreznom tijelu države članice identifikacije.

Istodobno će se uspostaviti novi pojednostavnjeni program u okviru sustava „sve na jednom mjestu” kako bi se omogućilo izvješćivanje o prijenosima vlastite robe u drugu državu članicu. Detaljne odredbe utvrđene su u ovom Prijedlogu.

Naposljetku, prijedlogom za izmjenu Direktive o PDV-u upotreba sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz učinit će se obveznom za mjesta trgovanja. Stoga se prilagođavaju važeća pravila utvrđena u Provedbenoj uredbi Vijeća povezana s posljedicama toga da porezni obveznik više ne ispunjava uvjete za primjenu programa.

Izmjenama i dopunama članka 57.a dovršavaju se definicije koje se primjenjuju na postojeće sustave „sve na jednom mjestu” (program za Uniju i ne-Uniju) uključivanjem novog pojednostavnjenog programa za prijenose vlastite robe.

Novim stavkom 3. u članku 57.d dodaje se odredba koja se odnosi na identifikaciju kao obveznik PDV-a za posebni program za prijenose vlastite robe i trenutak od kojeg će porezni obveznik moći početi primjenjivati program.

U izmjeni članka 57.e navodi se broj za PDV koji država članica identifikacije upotrebljava za identifikaciju poreznog obveznika koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe.

U dopuni članka 57.f utvrđuju se mjere koje bi država članica identifikacije trebala poduzeti ako porezni obveznik bude isključen iz programa za prijenose vlastite robe.

U dopuni članka 57.g navode se pojedinosti o obvezama poreznog obveznika koji dobrovoljno želi prestati primjenjivati program. Kad je riječ o primjeni programa za prijenose vlastite robe, ta su pravila ista kao za program za Uniju i program za ne-Uniju. Međutim, kad se radi o pretpostavljenom dobavljaču koji primjenjuje odredbu sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz, člankom se uklanja mogućnost da se taj pretpostavljeni dobavljač dobrovoljno izbriše iz registra jer je upotreba sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz obvezna za te trgovce.

U novom stavku 2.a u članku 58. navode se nove pojedinosti o uvjetima za isključenje u kontekstu programa za prijenose vlastite robe.

U novom članku 58.aa navodi se da se pretpostavljeni dobavljači ne mogu isključiti iz odredbe sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz jer je taj program obavezan za njih.

Dopunom članka 58.a dodaju se upućivanja na novi posebni program za prijenose vlastite robe u svrhu relevantnih situacija prestanka oporezivih djelatnosti.

Dopuna članka 58.b obuhvaća posljedice kad se obvezni korisnik sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na taj program.

Dopuna članka 58.c odnosi se na novi posebni program za prijenose vlastite robe tako da je u slučaju isključenja iz tog programa porezni obveznik dužan ispuniti svoje povezane obveze u pogledu PDV-a izravno u državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena.

Dopunom članka 59. i 59.a stavka 2. detaljno se opisuju posebna pravila koja se odnose na prijavu PDV-a (periodičnost i sadržaj) za program za prijenose vlastite robe.

Dopuna članka 60.a koja se odnosi na elektroničke podsjetnike, članka 61. koja se odnosi na promjene iznosa u prijavi PDV-a i članka 61.a koja se odnosi na podnošenje konačne prijave PDV-a i konačnog plaćanja PDV-a uključuje upućivanje na državu članicu u koju je roba otpremljena ili prevezena, što je potrebno jer u okviru programa za prijenose vlastite robe neće postojati država članica potrošnje, već država članica dolaska robe.

Dopunom članka 63.c stavka 3. izvješćivanje o stopi PDV-a i iznosu PDV-a postaje relevantno jer prema novom pravilu treba izvijestiti i o isporukama koje se oporezuje po

nultoj stopi i izuzetim isporukama. Daljnji dodatni podaci koje pretpostavljeni dobavljač treba čuvati s obzirom na program za Uniju i ne-Uniju odnose se na detaljne informacije o dobavljačima koji upotrebljavaju njegovu platformu za isporuku robe i usluga, uključujući informacije koje moraju čuvati i druge informacije koje trebaju čuvati samo ako su dostupne. Konačno, uvode se obveze vođenja evidencije za porezne obveznike koji upotrebljavaju program za prijenose vlastite robe.

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Za ispravno funkcioniranje modela pretpostavljenog dobavljača, za platforme, portale ili slična sredstva kojima se omogućuje isporuka usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika, kako je navedeno u članku 28.a Direktive 2006/112/EZ, potrebno je utvrditi određene elemente mjere.
- (2) Potrebno je definirati pojam „omogućuje” kako bi se poreznim obveznicima koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika osigurala pravna sigurnost u pogledu toga primjenjuje li se mjera pretpostavljenog dobavljača na te porezne obveznike. Određene pružatelje usluga, uključujući one koji objavljuju oglase, trebalo bi izričito isključiti iz mjere jer nisu u izravnoj konkurenciji s tradicionalnim, nedigitalnim sektorima.
- (3) Potrebno je odrediti kako bi porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika trebali utvrditi status osnovnog dobavljača usluge. Ako se ne dostavi identifikacijski broj za PDV, trebalo bi smatrati da su ti porezni obveznici sami primili i isporučili usluge. Porezni obveznik koji omogućuje isporuku nije dužan izvršiti opsežnu provjeru valjanosti identifikacijskog broja za PDV koji dostavi osnovni isporučitelj usluge.
- (4) Određene države članice dodjeljuju identifikacijski broj za PDV poreznim obveznicima koji ne zaračunavaju PDV na svoje isporuke, uključujući porezne obveznike koji primjenjuju posebni program za mala poduzeća kako je navedeno u glavi XII. poglavlju 1. Direktive 2006/112/EZ. Kako bi porezni obveznik koji omogućuje isporuku mogao utvrditi primjenjuje li se model pretpostavljenog dobavljača, potrebno je utvrditi da u tim slučajevima osnovni dobavljač ne bi trebao dostaviti identifikacijski broj za PDV poreznim obveznicima koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika.

¹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

- (5) Porezne obveznike koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika ne bi trebalo smatrati odgovornima za plaćanje bilo kojeg PDV-a koji se mora platiti i ako postupaju na temelju informacija koje je dostavio osnovni dobavljač ako ti porezni obveznici mogu dokazati da se nije moglo razumno očekivati da znaju da su te informacije netočne.
- (6) Porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika i koji su pretpostavljeni dobavljač trebali bi moći lako utvrditi status kupca, to jest primatelja osnovnih usluga. Kako bi se omogućilo takvo utvrđivanje i smanjilo administrativno opterećenje za te porezne obveznike, ti porezni obveznici trebali bi pretpostaviti da je kupac porezni obveznik ako je dostavljen identifikacijski broj za PDV odnosno da nije porezni obveznik ako nije dostavljen identifikacijski broj za PDV.
- (7) U Direktivu 2006/112/EZ uvest će se novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za porezne obveznike koji prenose određenu vlastitu robu preko granice. Kako bi se taj posebni program proveo u općem okviru posebnih programa za PDV predviđenih u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ, posebna pravila koja se odnose na identifikaciju kao obveznik PDV-a, uvjete za isključenje iz programa, prijave PDV-a i obveze vođenja evidencije trebala bi biti predviđena u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011².
- (8) S obzirom na to da će novi pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” biti sveobuhvatan i da obuhvaća prekogranična kretanja robe koja su trenutačno obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara, te će se aranžmane ukloniti iz Direktive 2006/112/EZ. Provedbene odredbe koje se odnose na te posebne aranžmane više nisu potrebne i stoga bi ih trebalo izbrisati iz Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011.
- (9) Promjenama uvedenima u Direktivu 2006/112/EZ upotreba posebnog programa za sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz treba postati obvezna za elektronička sučelja koja kao pretpostavljeni dobavljač omogućuju određenu prodaju uvezene robe na daljinu. Obvezujuća narav tog programa utječe na uvjete za identifikaciju i isključenje tih poreznih obveznika. Stoga bi te uvjete trebalo izmijeniti u Provedbenoj uredbi (EU) br. 282/2011.
- (10) U skladu s člankom 242.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s odredbama glave V. te direktive omogućuju isporuku robe ili usluga dužni su voditi evidenciju o tim isporukama. Međutim, informacije su potrebne samo u odnosu na isporuke robe ili usluga koje su omogućene elektroničkim sučeljem i nisu potrebne ako se primjenjuje pravilo o pretpostavljenom dobavljaču. Kao pomoć borbi protiv prijevara u području PDV-a takve informacije koje se odnose na osnovne dobavljače trebale bi biti uključene i u obvezni skup informacija koje moraju čuvati pretpostavljeni dobavljači koji su registrirani za upotrebu posebnih pojednostavnjenih sustava „sve na jednom

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

mjestu”. Tim dodatnim elementima podataka trebala bi se omogućiti usporedba informacija o kojima izvješćuju platforme i podataka o plaćanju za prekogranične transakcije koji su dostupni u središnjem elektroničkom sustavu podataka o plaćanju kako je utvrđeno poglavljem V. odjeljkom 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010³ i koji stupa na snagu 1. siječnja 2024.

- (11) Države članice trebaju prenijeti elemente Direktive 2006/112/EZ za koje je potrebna izmjena Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u nacionalno zakonodavstvo do 31. prosinca 2024. Stoga je potrebno da se izmjene te uredbe primjenjuju od 1. siječnja 2025.
- (12) Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

- (1) u poglavlju IV. odjeljku 2. umeću se sljedeći članci od 9.b do 9.e:

„Članak 9.b:

1. Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ pojam „omogućuje” znači upotrebu elektroničkog sučelja kako bi se i kupcu i dobavljaču koji nudi isporuke usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom tih usluga upotrebom tog elektroničkog sučelja.

Međutim, ne smatra se da porezni obveznik omogućuje isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta prema kojima se obavlja isporuka;
- (b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršeno plaćanje;
- (c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u pružanju tih usluga.

2. Članak 28.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža bilo što od sljedećeg:

- (a) obrada plaćanja povezanog s isporukom usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika;
- (b) navođenje ili oglašavanje kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika;
- (c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se usluge kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika nude na prodaju bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

³ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

Članak 9.c

Članak 28.a Direktive 2006/112/EZ primjenjuje se ako osoba koja pruža uslugu kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili prijevoza putnika ne dostavi važeći identifikacijski broj za PDV poreznom obvezniku koji omogućuje uslugu upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je platforma, portal ili slično sredstvo.

Ako osoba koja pruža osnovnu uslugu ima identifikacijski broj za PDV i obuhvaćen je bilo kojom od kategorija navedenih u članku 28.a točkama od (c) do (f) Direktive 2006/112/EZ, taj identifikacijski broj za PDV ne priopćuje se poreznom obvezniku koji omogućuje uslugu.

Članak 9.d

Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ ako na temelju informacija koje je dostavila osoba koja pruža osnovnu uslugu porezni obveznik ne djeluje kao pretpostavljeni dobavljač, taj se porezni obveznik ne smatra odgovornim za plaćanje PDV-a koji se mora platiti ako se naknadno utvrdi da se taj porezni obveznik trebao smatrati dobavljačem ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) porezni obveznik isključivo ovisi o informacijama koje pruža pružatelj usluga;
- (b) tako pružene informacije su pogrešne;
- (c) porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su te informacije pogrešne.

Članak 9.e

Osim ako porezni obveznik nema informacije koje upućuju na suprotno, porezni obveznik za kojeg se smatra da je primio i isporučio usluge na temelju članka 28.a Direktive 2006/112/EZ osobu kojoj su te usluge isporučene smatra osobom koja nije porezni obveznik ako ta osoba kojoj su te usluge isporučene ne dostavi identifikacijski broj za PDV.”;

- (2) u članku 54.a dodaje se sljedeći stavak:
„3. Odjeljak 1.A poglavlja X. prestaje se primjenjivati 31. prosinca 2025.”;
- (3) u poglavlju XI. naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Posebni programi za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu, obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu ili određene prijenose vlastite robe

(članci od 358. do 369.xj Direktive 2006/112/EZ)”;

- (4) članak 57.a mijenja se kako slijedi:
 - (a) umeće se sljedeća točka 3.a:
„3.a „program za prijenose vlastite robe” znači posebni program za prijenose vlastite robe kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. Direktive 2006/112/EZ;”;
 - (b) točke 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. „posebni program” znači, ovisno o kontekstu, „program za ne-Uniju”, „program za Uniju”, „program za uvoz” ili „program za prijenose vlastite robe”;;

5. „porezni obveznik” znači bilo što od sljedećeg:

- i. porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za ne-Uniju;
- ii. porezni obveznik iz članka 369.b Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za Uniju;
- iii. porezni obveznik iz članka 369.m Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za uvoz;
- iv. porezni obveznik iz članka 369.xb Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena programa za prijenose vlastite robe;;

(5) u članku 57.d dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava primjenjivati program za prijenose vlastite robe, taj se posebni program primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca.

Međutim, ako se prvi prijenos robe koji treba biti obuhvaćen programom za prijenose vlastite robe izvrši prije tog datuma, tada se posebni program primjenjuje od datuma tog prvog prijenosa pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih aktivnosti obuhvaćenih tim programom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon te prve isporuke.”;

(6) u članku 57.e dodaje se sljedeći stavak:

„Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe na temelju njegova identifikacijskog broja za PDV iz članaka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.”;

(7) članak 57.f mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak ovog stavka, ako se smatra da je taj porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. Direktive 2006/112/EZ, taj porezni obveznik mora kao novu državu članicu identifikacije navesti državu članicu u kojoj taj porezni obveznik ima sjedište poslovanja ili, ako taj porezni obveznik nema sjedište svojeg poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj taj porezni obveznik ima stalni poslovni nastan.

U slučaju promjene države članice identifikacije u skladu s drugim ili trećim podstavkom ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik ili njegov posrednik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno bila navedena kao država članica identifikacije.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako porezni obveznik koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe prestane ispunjavati uvjete iz definicije utvrđene u članku 369.xa

stavku 2. Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je taj porezni obveznik prethodno bio identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za primjenu tog posebnog programa, kako bi se nastavio koristiti tim programom taj porezni obveznik navodi državu članicu u kojoj ima sjedište poslovanja ili, ako nema sjedište svojeg poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije. Ako porezni obveznik koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe nema poslovni nastan u Zajednici, taj porezni obveznik kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno bila navedena kao država članica identifikacije ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestane otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.”;

- (8) u članku 57.g dodaju se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Porezni obveznik koji primjenjuje program za uvoz za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. Direktive 2006/112/EZ može prestati primjenjivati taj program samo ako taj porezni obveznik više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem taj porezni obveznik namjerava prestati primjenjivati taj program. Prestanak primjene proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg mjeseca i poreznom obvezniku više se ne smije dopustiti da primjenjuje program za isporuke izvršene od tog dana.

4. Porezni obveznik koji primjenjuje program za prijenose vlastite robe ima pravo prestati primjenjivati taj posebni program neovisno o tome prenosi li taj porezni obveznik i dalje robu koja se može obuhvatiti tim posebnim programom. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka kalendarskog mjeseca koji prethodi kalendarskom mjesecu u kojem taj porezni obveznik namjerava prestati primjenjivati taj program. Prestanak primjene proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca. Obveze u pogledu PDV-a koje se odnose na prijenose vlastite robe koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak primjene stupio na snagu podmiruju se izravno poreznim tijelima država članica iz kojih je ili u koje je roba otpremljena ili prevezena.”;

- (9) članak 58. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako porezni obveznik koji primjenjuje jedan od posebnih programa ispunjava jedan ili više kriterija za isključenje utvrđenih u člancima 369.e ili 369.xe Direktive 2006/112/EZ ili za brisanje iz identifikacijskog registra utvrđenih u članku 363. ili u članku 369.r stavicima 1. i 3. te direktive, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz tog programa.

Samo država članica identifikacije smije isključiti poreznog obveznika iz jednog od posebnih programa.

Država članica identifikacije odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Isključenje poreznog obveznika iz programa za prijenose vlastite robe proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon dana kad je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Ako je, međutim, isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma navedene promjene.”;

(10) članak 58.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.a

Ako porezni obveznik primjenjuje posebni program, a u razdoblju od dvije godine nije isporučio nikakvu robu ni usluge ni obavio prijenose vlastite robe obuhvaćene tim programom, smatra se da su prestale njegove oporezive aktivnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b), članka 369.r stavka 3., članka 369.xe točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak primjene ne isključuje primjenu posebnog programa ako taj porezni obveznik ponovno započne svoje djelatnosti obuhvaćene bilo kojim programom predviđenom u glavi XII. poglavlju 6. te direktive.”;

(11) umeće se sljedeći članak 58.aa:

„Članak 58.aa

Za potrebe posebnog programa obuhvaćenog glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 4. Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se članak 58. ove Uredbe, uz izuzetak njegova stavka 3. točke (a), na poreznog obveznika za kojeg se smatra da je primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. te direktive.”;

(12) članak 58.b mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za potrebe posebnog programa obuhvaćenog glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 4. Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se prvi podstavak ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 1. te direktive. Međutim, ako je taj porezni obveznik isključen iz jednog od ostalih posebnih programa zbog kontinuiranog nepridržavanja pravila tih posebnih programa, taj porezni obveznik ostaje isključen iz tih ostalih posebnih programa u bilo kojoj državi članici u razdoblju od dvije godine od razdoblja prijave tijekom kojeg je bio isključen.

Ako se taj porezni obveznik kontinuirano ne pridržava pravila posebnog programa obuhvaćenog glavom XII. poglavljem 6. odjeljkom 4. Direktive 2006/112/EZ, taj se porezni obveznik ne isključuje iz tog programa, ali se isključuje iz svih ostalih posebnih programa u razdoblju od dvije godine od

razdoblja prijave tijekom kojeg je utvrđeno da kontinuirano ne ispunjava svoje obveze u skladu s tim programom.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na neki od posebnih programa u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c), članka 369.r stavka 3. točke (d) ili članka 369.xe točke (d) Direktive 2006/112/EZ u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 60.a ove Uredbe uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih razdoblja u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika;
- (b) ako je država članica identifikacije u skladu s člankom 63.a ove Uredbe uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni taj porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od deset dana nakon slanja podsjetnika, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;
- (c) ako nakon zahtjeva države članice identifikacije i mjesec dana nakon što im je ta država poslala naknadni podsjetnik ni porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ.”;

(13) članak 58.c zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz programa za ne-Uniju, programa za Uniju ili programa za prijenose vlastite robe mora sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga ili prijenose vlastite robe nakon datuma kad je isključenje počelo proizvoditi učinke riješiti izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.”;

(14) članak 59. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svako razdoblje prijave u smislu članaka 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem prijave.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 3. drugim podstavkom program za prijenose vlastite robe primjenjuje od datuma prvog prijenosa, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarski mjesec u kojem je izvršen prvi prijenos.”;

(c) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran u programu za prijenose vlastite robe, porezni obveznik podnosi prijave PDV-a državi članici identifikacije za obavljene prijenose i razdoblja obuhvaćena tim programom.”;

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana predmetnog razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i, ako je primjenjivo, doznajuće odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije za isporuke izvršene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile države članice identifikacije.”;

(15) članak 59.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 59.a

Ako porezni obveznik koji primjenjuje posebni program tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge u bilo kojoj državi članici potrošnje niti je izvršio prijenose vlastite robe obuhvaćene programom za prijenose vlastite robe niti mora provesti ispravke prethodnih prijava, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom predmetnog razdoblja nisu izvršene nikakve isporuke ni prijenosi (prijava nultog PDV-a).”;

(16) članak 60.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 60.a

Porezne obveznike ili posrednike koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a u skladu s člancima 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem podsjeća na obvezu da podnesu takvu prijavu. Država članica identifikacije podsjetnik šalje deseti dan koji slijedi nakon dana kad je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o poslanom podsjetniku.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete radi utvrđivanja i naplate PDV-a odgovorna je predmetna država članica potrošnje ili država članica u koju je roba otpremljena ili prevezena.

Neovisno o svim izdanim podsjetnicima i poduzetim koracima države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.”;

(17) članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.

„1. Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja do drugog razdoblja prijave u 2021., uključujući i to razdoblje, provode se nakon podnošenja te prijave PDV-a isključivo izmjenama te prijave, a ne prilagodbama naknadnih prijava.

Promjene iznosa iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od trećeg razdoblja prijave u 2021. provode se nakon datuma kad je trebala biti podnesena

prijava u skladu s Direktivom 2006/112/EZ samo prilagodbama u naknadnoj prijavi.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kad je trebala biti podnesena prvotna prijava.

Međutim, to ne utječe na pravila države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena koja se odnose na procjene i izmjene.”;

(18) članak 61.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.a

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava i doznačuje sve odgovarajuće uplate, prema potrebi, državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako taj porezni obveznik:

- (a) prestane primjenjivati jedan od posebnih programa;
- (b) bude isključen iz jednog od posebnih programa;
- (c) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.

2. Posrednik za sve porezne obveznike u čije ime djeluje podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava te doznačuje odgovarajuće uplate, prema potrebi, državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku brisanja ili promjene ako taj posrednik:

- (a) bude izbrisan iz identifikacijskog registra;
- (b) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave i prethodnih prijava koji su postali potrebni nakon podnošenja konačne prijave rješavaju se izravno s poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili države članice u koju je roba otpremljena ili prevezena.”;

(19) članak 63.c mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:
 - i. točke (f) i (g) zamjenjuju se sljedećim:
 - „(f) primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;
 - (g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz naznaku upotrijebljene valute, prema potrebi;”;
 - ii. točke (k) i (l) zamjenjuju se sljedećim:
 - „(k) kad su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta isporuke usluge i, kad je posrijedi roba,

informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;

- (l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a;”;

iii. dodaje se sljedeća točka (m):

„(m) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) jedinstveni broj pošiljke ako je taj porezni obveznik izravno uključen u dostavu;”;

ii. dodaje se sljedeća točka (n):

„(n) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;

(c) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Kako bi ih se smatralo dovoljno detaljnima u smislu članka 369.xk Direktive 2006/112/EZ, evidencije koje vodi porezni obveznik moraju sadržavati sve sljedeće informacije:

(a) kad je riječ o državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena:

i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;

ii. adresa s koje je roba otpremljena ili prevezena;

(b) kad je riječ o državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena:

i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;

ii. adresa na koju je roba otpremljena ili prevezena;

(c) opis i količina robe otpremljene ili prevezene u drugu državu članicu;

- (d) datum prijenosa robe iz točke (c);
 - (e) porezna osnovica uz naznaku upotrijebljene valute;
 - (f) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;
 - (g) u slučaju izdavanja računa samome sebi informacije koje taj račun sadržava;
 - (h) kad su posrijedi prijenosi u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice dobavljača čiji se prijenosi robe omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:
 - i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj dobavljača;
 - ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa dobavljača.”;
- (d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1., 2. i 2.a ovog članka evidentira tako da ih može bez odgode dostaviti elektroničkim putem za svaku pojedinu isporučenu ili prenesenu robu ili uslugu zasebno. Ako se poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatražilo da elektroničkim putem podnese evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ i ako je nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije podsjeća poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje ili državu članicu u koju je roba otpremljena ili prevezena o poslanom podsjetniku.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2025.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*